

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 483/2018
24.04. 2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА (бивши АА1) и др, због кривичног дела неосновано исказивање износа за повраћај пореза и порески кредит из члана 173а. став 2. у вези става 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА (бив. АА1), адв. Небојше Црногорца, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 472/13 од 27.09.2017. године и Вишег суда у Београду Кж1 62/18 од 21.02.2018. године, у седници већа одржаној 24.04.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА (бив. АА1), поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 472/13 од 27.09.2017. године и Вишег суда у Београду Кж1 62/18 од 21.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 472/13 од 27.09.2017. године, окривљени ББ и АА (бив. АА1) оглашени су кривим због кривичног дела неосновано исказивање износа за повраћај пореза и порески кредит у саизвршилаштву из члана 173а. став 2. у вези става 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 33. КЗ, а окр. ВВ због кривичног дела неосновано исказивање износа за повраћај пореза и порески кредит у помагању из члана 173а. став 2. у вези става 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 35. КЗ, па је окривљеном АА (бив. АА1) изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико у року од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца а уколико новчану казну не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће све за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Истом пресудом у делу изреке под II окр. АА (бив. АА1), на основу члана 423. став 1. тачка 2. ЗКП ослобођен је од оптужбе за кривично дело пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ.

Одлучујући о жалбама Првог ОЈТ у Београду, окр. АА (бив. АА1) и његовог браниоца и браниоца окривљене ВВ, Виши суд у Београду је пресудом Кж1 62/18 од 21.02.2018. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду, док је жалбу окр. ББ одбацио као неблаговремену.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окр. АА (бив. АА1), адв. Небојша Црногорац, због кршења основних људских права окривљеног, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији и трошковима поступка, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу овлашћено лице (члан 483. ЗКП) може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законуку.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП таксативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге из којих се може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74., члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ наводи да су првостепена и другостепена пресуда потпуно конфузне, нејасне и неразумљиве и немају никакве разлоге о одлучним чињеницама, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП. Осим тога, бранилац у захтеву објашњава шта пореска пријава треба да садржи, затим наводи да пореску пријаву није поднело физичко него правно лице, да су судови игнорисали одбрану окривљеног и да уопште нису утврдили ко је пореску пријаву потписао и у чије име, шта садржи пореска пријава, како у оригиналу изгледа пореска пријава и да ли је фотокопија у спису верна оригиналу ... чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу цитиране

одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА (бив. АА1) оценио недозвољеним и, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић